

fangsrigt. Hovedbestemmelsen var, at forsyne den kongelige Marstal med Heste. I et Par Generationer troer jeg, nok man tør sige bestyredes Stamstutteriet af den samme Familie; den nød stor Anseelse for Dydighed, i sit Fag og Nidhæd, for det; men til Trods for alle Anstrengelser og til Trods for alle de Beføstninger, der anvendtes derpaa, blev det tilsidst ikke muligt, med det overordentlige, talvige Hoppehold og det ikke ringe Hingstehold indenfor Grænserne af nogenlunde rimelige Priser at skaffe kongelige Marstalheste af en passende Størrelse. De Heste, som tidligere havde været ansete for passende, store, bleve nemlig nu, ligeoverfor hvad der havde udvillet sig i denne Retning i Europa, ansete for at være for smaa, der var tilstrækkelig Stjønhed tilbage i deres Dydning, men de vare ikke store nok til at indtage deres Plads — de vare ikke saa smaa som de nydelige Heste, som man seer komme hertil, fra Island og Gotland; de havde den samme Form, og vare ikke saa meget større. Efterhaanden som Statsstyrelsen blev mere og mere opmærksom paa, hvorledes de finansielle Forhold stillede sig, blev Opmærksomheden mere og mere henvendt paa de overordentlige Beføstninger, som anvendtes paa at skaffe den kongelige Marstal forsynet med Heste, ved Siden af den Ufuldkommenhed, der endda var tilstede derved, og paa samme Tid man fik denne Overbeviisning og maaskee uden nogen Indblanding var kommen til at indskrænke Stutterivæsenet i en høi Grad, trængte der under Beskyttelse af en rig Adelsmand et nyt Princip for Hesteudviklingen ind i Landet; man vilde nærme sig den eigelige Hesteudvikling, man vilde indføre det saakaldte Fuldblod og forsøgte at blande det ind i Stutteriet; fra Begyndelsen mødtes dette Forsøg med en ikke ringe Modstand fra den tidligere Leder af Stutterivæsenet, men da han kom til den Erkjendelse, at der ikke var andet Valg for ham, end enten at tjene Sagen i denne Retning, eller at vige Pladsen, saa vedblev han at tjene den, og nu begyndte der en Række af Blandingsforetagender og Blandingsforsøg, som have været omtalte og klart karakteriserede af Rigsdagsmanden for Sjøbenhavns 6te Valgkreds, (Hegermann-Binden-crone), Forsøg, som have været drevne i en

meget stor Maalestok, med meget store Beføstninger, og som jeg troer at man nu igjen forsøker altfor meget; denne Virksomhed har vistnok i mange Retninger forvirret Hesteavlens, den har i mange Retninger ikke bidraget til at give en større Sikkerhed for Hesteavlerne, men den har, dog i forskjellige Retninger bidraget til at faae Dinene aabnede for Egenstaber hos Hesten, som man ikke tidligere har hødt i den samme Grad. Efterat denne Erfaring var gjort, kom vi til igjennem vor Forsatning og den Indsigelse, som den gav os paa vort Finantvæsen, at betragte denne Sag, om ikke fra en ganske anden Side, saa dog med alvorligere og skarpere Øine; man kunde da ikke lade være at see, hvor betydelig den Beføstning var, der anvendtes paa Stutterivæsenet, og hvor ringe Udbyttet var i Forhold dertil. Hvad gjorde man saa? Saa greb man igjen til et Forsøg, til indenfor et vist Tidsrum at affinde sig paa en vis Maade med Fortiden, man sagde, dersom det igjennem dette Forsøg skulde vise sig, at Stutterivæsenet, holdt indenfor en passende Grænse, skulde være istand til at udville Hingsteindivider, stikkede i det Hele taget til at ophjælpe Hesteavlens her i Landet, saa er det derved vist, at Stamstutteriet bør blive ved; skulde det derimod i Løbet af disse Aar vise sig, at dette Udbytte af Forsøget ikke kommer tilstede, saa er Tiden til — ikke endnu at forsøge Stamstutteriet, men at tage Spørgsmaalet under nærmere Overbevisning; nu er dette Tidspunkt kommet; denne Forsøgstid er udløben. Men er Forsøget bragt tilende? Det er egentlig dette Spørgsmaal, der foreligger, naar vi omtale Forslaget om Stamstutteriets Vedbliven, saaledes som det her er. Jeg har ikke noget stort Haab om noget Udbytte af Forsøgets Fortsættelse, men jeg vilde have Ret, dersom jeg ved Siden deraf vilde sige, at man med Sikkerhed kan sige, at Forsøget er bragt tilende. De, der alvorlig have ønsket at gjøre et Forsøg i denne Retning, kunne med Grund sige: Lad os vente nogle Aar endnu, for at see, hvad der kan bringes ud deraf. En af de Gjenstande, hvorpaa Opmærksomheden i saa Henseende har været henvendt, har været paa at gjenoplive, gjenopfriske den saakaldte frederiksbergste Race; vi maae engang komme til at